

Thesis Title	Effect of Backward Gait Training with Body Weight Support on a Treadmill in Children with Cerebral Palsy	
Author	Miss Siriporn Klanghokkruad	
Degree	Master of Science (Movement and Exercise Sciences)	
Thesis Advisory Committee	Dr.Nuanlaor Thawinchai	Chairperson
	Asst. Prof. Dr. Samatchai Chamnongkich	Member

ABSTRACT

Purpose: To evaluate the effect of backward gait training with partial body weight support (PBWS) on a treadmill in children with cerebral palsy (CP).

Methods: Twenty children with CP, age ranged between 8-18 years olds. The participants were randomly divided into 2 groups by drawing with matched pairs, Group A (forward gait training alone) and Group B (combination of forward and

backward gait training). Both groups were scheduled as follows: 30 minutes per trial (a trial had 2 sessions and rest between session for 5 minute), 3 trials per week for 8

weeks. All variables including the physiological cost index (PCI), maximum walking speed (MWS), gross motor function measure during standing (%GMFM), and hip angle during standing position (Hip angle) were compared between pre- and post-

training for Group A and Group B and compared percent changes after training of PCI, MWS, %GMFM, and Hip angle between groups. **Data analysis:** The paired t-

test and unpaired t-test were used to evaluate all variables if the data is normally

distributed. Wilcoxon Signed-ranks test and Mann-Whitney U were used to evaluate all variables if the data is not normally distributed. **Results:** There were statistically significant improvement in PCI (Group A; $p=0.028$ and Group B; $p=0.028$), MWS (Group A; $p=0.007$ and Group B; $p=0.008$), and %GMFM (Group A; $p=0.028$ and Group B; $p=0.043$) in both groups as compared with pre-training. No significant difference was found in Hip angle between pre- and post-training in both groups. When compared percent changes after training off all variables between groups were showed significantly improvement in PCI and MWS as compared to Group A ($p=0.009$ and $p=0.046$, respectively). No statistically significant percent changes of %GMFM and Hip angle between groups. However, Group B seemed to have more improvement of mean %GMFM (Group B was increased by 6.56% and Group A was increased by 5.40%) and mean Hip angle (Group B was increased by 6.02% and Group A was increased by 3.40%) than Group A. **Conclusion:** the backward gait training with PBWS on a treadmill program have benefits for children with CP such as decreasing energy expenditure, and increasing both maximum gait velocity and gross motor function during standing.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ผลของการฝึกเดินถอยหลังบนสายพานเลื่อนร่วมกับ เครื่องพุงน้ำหนักในเด็กสมองพิการ	
ผู้เขียน	นางสาวศิริพร กลาง โลกกรวด	
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรการเคลื่อนไหว และการออกกำลังกาย)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.นवलลอ รวินชัย ผศ.ดร.สมรรตชัย จำนงค์กิจ	ประธานกรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกเดินถอยหลังบนสายพานเลื่อนร่วมกับเครื่องพุงน้ำหนักในเด็กสมองพิการ **วิธีการศึกษา** เด็กสมองพิการ จำนวน 20 คน ที่มีอายุระหว่าง 8-18 ปี ถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีสุ่มจากการจับสลาก คือกลุ่ม A (ฝึกเดินไปข้างหน้าอย่างเดียว) และกลุ่ม B (ฝึกเดินร่วมกันระหว่างฝึกเดินไปข้างหน้ากับฝึกเดินถอยหลัง) ซึ่งอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่มได้รับการฝึกเดิน 30 นาทีต่อครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงละ 15 นาที เวลาพักระหว่างช่วง 5 นาที ความถี่ในการฝึก 3 ครั้งต่อสัปดาห์ รวมระยะเวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ การใช้พลังงานขณะเดิน, ความเร็วสูงสุดในการเดิน, การทำงานของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ในขณะขึ้น, และมุมสะโพกในขณะขึ้นตรง โดยนำตัวแปรต่างๆมาเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มระหว่างก่อนฝึกกับหลังฝึกเดิน และเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ที่เปลี่ยนแปลงไป ระหว่างก่อนฝึกกับหลังฝึกเดินของตัวแปรต่างๆระหว่างกลุ่ม A และกลุ่ม B **ผลการศึกษา** เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรต่างๆระหว่างก่อนฝึกกับหลังฝึกเดิน พบว่าหลังฝึกเดินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับก่อนฝึกเดิน โดยพบว่าอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้พลังงานลดลง (กลุ่ม A, $p=0.028$ กลุ่ม B; $p=0.028$), อาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่ม สามารถเดินได้เร็วขึ้น (กลุ่ม A; $p=0.007$ กลุ่ม B; $p=0.008$), และอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่ม มีการทำงานของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้ดีขึ้น (กลุ่ม A;

$p=0.028$ กลุ่ม B; $p=0.043$), แต่พบว่ามุมสะโพกของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ที่เปลี่ยนแปลงระหว่างก่อนฝึกกับหลังฝึกเดินของค่าตัวแปรต่างๆ ระหว่างกลุ่ม A และกลุ่ม B ผลการศึกษาพบว่า กลุ่ม B มีเปอร์เซ็นต์การใช้พลังงานลดลงมากกว่ากลุ่ม A อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p=0.009$) และกลุ่ม B สามารถเดินได้เร็วกว่ากลุ่ม A อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.046$) ส่วนการทำงานของกล้ามเนื้อใหญ่ และมุมสะโพกของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ดูเหมือนว่ากลุ่ม B มีการทำงานของกล้ามเนื้อใหญ่ดีกว่ากลุ่ม A (กลุ่ม B เพิ่มขึ้น 6.56% ส่วนกลุ่ม A เพิ่มขึ้น 5.40%)

สรุปผลการศึกษา โปรแกรมการฝึกเดินถอยหลังบนสายพานเลื่อน ร่วมกับใส่เครื่องพยุงน้ำหนัก มีประโยชน์สำหรับเด็กสมองพิการ ช่วยส่งเสริมให้เด็กสมองพิการลดการใช้พลังงานขณะเดิน ส่งผลให้เด็กสามารถเดินได้เร็วขึ้น และยังส่งเสริมให้กล้ามเนื้อใหญ่ทำงานได้ดีขึ้นในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved